

grov vold, kan straffen gå op til fængsel indtil 6 år, jf. straffelovens § 245, og under særdeles skærpente omstændigheder kan straffen stige til fængsel indtil 10 år, jf. straffelovens § 246. Tortur vil endvidere ofte bestå af flere strafbare handlinger, f.eks. både vold og frihedsberøvelse, således at straffelovens § 88 vil finde anvendelse. Efter denne bestemmelse skal der i tilfælde, hvor nogen ved en eller flere strafbare handlinger har begået flere lovovertrædelser, fastsættes en fælles straf inden for den strengeste af de pågældende strafferammer. Under særdeles skærpente omstændigheder kan straffen overstige den højeste for nogen af lovovertrædelserne foreskrevne straf med indtil det halve.

Straffelovrådet bemærker, at de gældende strafferammer for f.eks. legemskrænkelser, forbrydelser mod den personlige frihed og trusler er fastlagt under hensyn til, at også torturhandling vil skulle straffes efter disse bestemmelser, og rådet finder, at de eksisterende strafferammer er passende til at afspejle, at samfundet ser med stor alvor på torturhandling. Straffelovrådet finder på denne baggrund ikke tilstrækkeligt grundlag for at foreslå en strafforhøjelsesbestemmelse og finder, at det vil være tilstrækkeligt til at markere den alvorlige karakter af tortur, hvis det betragtes som en skærpente omstændighed, at lovovertrædelsen er begået ved tortur, således at straffen kan skærpes inden for den givne strafferamme (en straffskærpelsesbestemmelse).

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 67-69.

3.2.6. Justitsministeriet er enig i Straffelovrådets overvejelser og kan tilslutte sig forslaget om at indføre en straffskærpelsesbestemmelse om tortur i straffeloven.

I forbindelse med høringen over betænkningen er det anført, at der for at understrege torturforbrydelsers helt særlige karakter og for at styrke Danmarks deltagelse i den internationale indsats mod tortur bør ind sættes en særskilt straffebestemmelse, der kriminaliserer tortur, i straffeloven, eller at der i hvert fald bør ind sættes en strafforhøjelsesbestemmelse, der giver mulighed for at forhøje strafferammen for torturhandling. Der er bl.a. blevet peget på, at dette vil harmonere bedst med anbefalingerne fra FN's Komité mod Tortur.

Justitsministeriet er imidlertid som nævnt enig med Straffelovrådet i, at væsentlige hensyn taler imod en egentlig straffebestemmelse, der kriminaliserer tortur, og at det omvendt må anses for at være en reelt bedre løsning at ind sætte en straffskærpelsesregel i straffeloven. Justitsministeriet er også enig i, at de gældende strafferammer efter de relevante bestemmelser sam-

menholdt med bestemmelsen i straffelovens § 88 (der ikke foreslås ændret) ikke kan anses for utilstrækkelige til at omfatte torturforbrydelser.

Med hensyn til den nærmere udformning af den foreslåede straffskærpelsesbestemmelse henvises til pkt. 3.3 nedenfor.

3.3. Udformningen af en straffskærpelsesbestemmelse i straffeloven

3.3.1. Det er Straffelovrådets opfattelse, at der ved fastlæggelsen af torturbegrebet i dansk ret bør tages udgangspunkt i Torturkonventionens definition af tortur, idet denne konvention som ovenfor nævnt må anses som det centrale folkeretlige instrument vedrørende forbud mod tortur.

Efter Torturkonventionens artikel 1, stk. 1, omfatter tortur »enhver handling, ved hvilken smerte eller lidelse, enten fysisk eller mental, bevidst påføres en person«. Derudover skal handlingen bl.a. have et af de formål, som er opregnet i bestemmelsen, jf. nærmere nedenfor.

Straffelovrådet finder, at anvendelsesområdet for en straffskærpelsesbestemmelse for torturhandling i overensstemmelse med denne definition af tortur bør omfatte tilføjelse af stærk fysisk eller psykisk smerte eller lidelse. Endvidere bør en sådan bestemmelse efter Straffelovrådets opfattelse også omfatte tilføjelse af skade på legeme eller helbred. Alle skader på legeme eller helbred bør således være omfattet af straffskærpelsesbestemmelsen for torturhandling, uanset om der i forbindelse med skaden har været tilføjet stærk fysisk eller psykisk smerte eller lidelse. Det kan være tilfældet, hvis et fysisk indgreb, f.eks. amputation af kropsdele, er sket under bedøvelse.

Efter Torturkonventionens artikel 1, stk. 1, skal torturhandlingen have til formål at fremskaffe oplysninger eller en tilståelse fra offeret eller en tredjemand, at straffe offeret for en handling, som den pågældende selv eller en tredjemand har begået eller mistænkes for at have begået, eller at skræmme eller lægge tvang på offeret eller en tredjemand eller af nogen grund base ret på nogen form for forskelsbehandling.

Med henblik på at sikre en vis præcision i den foreslåede straffskærpelsesbestemmelse finder Straffelovrådet det mest rigtigt, at det i bestemmelsen udtømmende anføres, hvilke nærmere grunde der skal have motiveret torturhandlingen. Straffelovrådet foreslår derfor, at straffskærpelsesbestemmelsen for torturhandling skal finde anvendelse på overtrædelser af straffeloven, som er begået for at skaffe oplysninger eller en tilståelse fra nogen, for at afstraffe, skræmme eller tvinge nogen til at gøre, tåle eller undlade noget